

че Петръ не е бывъ никога Епископъ въ Римъ. Думы-тѣ на Докторъ Неандра, най голѣмый църковенъ Историкъ въ Европѣ, сѫ слѣдующи-ти: “Извѣстно е че Петръ не е бывъ основатель на Римскѣ-тѣ Църкви, и че никогда не е бывъ прѣдѣдателъ чиновникъ, сирѣчъ Епископъ.” (Томъ 1. стр. 213.)

Г. Христосъ не даде на Петра прѣистество надъ Апостолы-жъ и надъ Църкви-тѣ. Защото,

1) Самъ Христосъ е глава на Църкви-тѣ, “Христосъ е глава на Църкви-тѣ” (Еф. 5; 23). “И всичко покори подъ нозѣ-ти му; и постави го надъ всичко, за да е глава на Църкви-тѣ” (Еф. 1; 22). “Той е глава на тѣлото, сирѣчъ на Църкви-тѣ” (Кол. 1; 18). “Да нарастемъ по всичко въ него, който е глава, Христосъ” Еф. 4; 15.

2) Христосъ не е само глава на Църкви-тѣ, но е и основание и камъкъ на когото тя е съградена. Павелъ казува: “Никой не може да положи друго основание освѣнъ положено-то, което е Иисусъ Христосъ” (1 Кор. 3; 11). И Петръ саяъ дума; и бѣхте съзидани на основание-то на Апостолы-ти и Пророци-ти, самъ си Иисусъ Христосъ като е краеѫгленъ камъкъ, на когото всичко-то здание сглобявало расте за Храмъ святъ Господу” (Еф. 2; 20). “Ето полагамъ въ Сионъ камъкъ краеѫгленъ, избранъ, скъпоцѣненъ — камъкъ, когото прѣнебрѣгважъ зидари-ти, той бы глава на жгъ, и камъкъ на прѣпънуваніе” (1 Петр. 2; 6, 7). Пакъ Петръ дума въ Дѣя.